

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 8 kwietnia 2016 r.,

w sprawie **A. P.**

skazanego z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 204 § 2 k.k. i innych

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w W.

z dnia 4 maja 2015 r., zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego

z dnia 22 października 2015 r.,

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić

UZASADNIENIE

Przywołanym powyżej wyrokiem z dnia 4 maja 2015 r., Sąd Okręgowy w W. skazał A. P. m.in. na łączną karę 4 lat pozbawienia wolności za dokonanie czterech przestępstw: z art. 263 § 2 k.k., z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 204 § 2 k.k., z art. 56 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Wyrok ten – w części dotyczącej A. P. – zaskarżył jego obrońca. Na skutek rozpoznania tej apelacji Sąd Apelacyjny przywołanym wyżej wyrokiem zmienił zaskarżony wyrok m.in. tak, że uniewinnił oskarżonego od popełnienia czynu z art. 263 § 2 k.k., wymierzył nową karę łączną w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy, a w pozostałej części utrzymał go w mocy.

Wyrok Sądu Odwoławczego zaskarżył kasacją obrońca skazanego A. P., który w tej skardze sformułował także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku. Obrońca jako wyłączne uzasadnienie tego wniosku podniósł, że „zasadność i doniosłość podniesionych podstaw kasacyjnych, a także

nieodwracalne skutki jakie może wywołać wykonanie wyroku” czynią ten wniosek zasadnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest bezzasadny.

Wbrew twierdzeniom obrońcy skazanego w sprawie nie zaistniały okoliczności, które przemawiały by za potrzebą zastosowania wobec skazanego przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. instytucji wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia. Nie ulega wszak wątpliwości, że ma ona charakter wyjątkowy i podstawą jej zastosowania nie może być sama czynność wniesienia kasacji. Zasadą jest bowiem niezwłoczne wykonywanie prawomocnych orzeczeń (art. 9 k.k.w.), a prawomocne wyroki korzystają z domniemania ich prawidłowości.

Oczywiste jest, że należy w oparciu o przywołany przepis wstrzymać wykonanie zaskarżonego kasacją wyroku wówczas, gdy zarzuty w niej podniesione już *prima facie* wydają się na tyle zasadne, by zaistniało tym samym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia tej kasacji. Należy to uczynić także i wtedy, gdy w wyniku nadzwyczajnych, szczególnych okoliczności można w sposób uprawniony stwierdzić, że wykonanie kary przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, tj. wyjątkowo dolegliwe, i w zasadzie nieodwracalne, skutki.

Z tego rodzaju sytuacjami nie mamy jednak do czynienia *in concreto*.

Obrońca skazanego w ogóle nie wskazał tych przesłanek, w oparciu o które można by wnioskować o nieodwracalności dla skazanego następstw wykonywania przez niego orzeczonej prawomocnie kary. Upatrywał je jedynie w fakcie – jego zdaniem – oczywistej zasadności wniesionej przez niego kasacji. Tymczasem ocena zarzutów tej kasacji nie jest na tyle jednoznaczna, by móc obecnie - nie przesadzając ostatecznej oceny możliwej do przeprowadzenia w pełnym wymiarze dopiero po rozpoznaniu tej kasacji – stwierdzić na tyle wysokie prawdopodobieństwo zasadności tych zarzutów, by to już samo wystarczało do uznania zasadności przedmiotowego wniosku.

Z tych też względów należało orzec jak wyżej.

